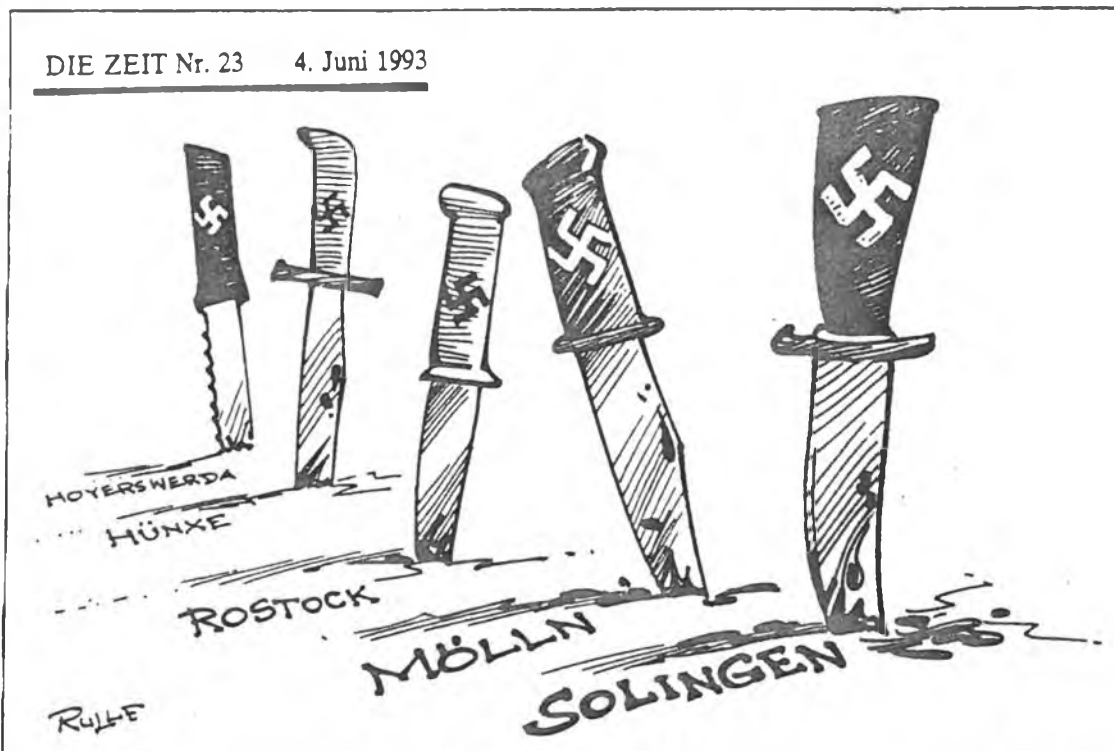

DIE ZEIT Nr. 23 4. Juni 1993

Zeichnung: Andreas Rulle

Dnes jsou demokratické hodnoty sice živé, ale z hlediska dlouhých lidských dějin - od francouzské revoluce koncem 18. století po vznik režimů s jednou politickou stranou uprostřed 20. století - byly demokracie vzácné a měly krátké trvání. Tento fakt neopravňuje k pesimismu nebo beznaději. Třebaže touha po svobodě může být vrozená, demokratické praxe je třeba se učit. Budou-li veřejně historie i nadále otvírat dveře svobodě a příležitosti, závisí na odhodlání a kolektivní moudrosti lidí samých a nikoliv na nějakých železných zákonech dějin a už vůbec ne na předstírané blahosklonnosti samozvaných vládců. Na rozdíl od některých předstev není zdravá demokratická společnost prostě arénou, v níž jednotlivci sledují své osobní cíle. Demokracie vzkvétají tam, kde se o ně starají lidé ochotní využít těžce vyboytou svobodu k aktivní účasti na životě společnosti, tam kde se zapojují do veřejné debaty, volí zástupce, kteří musejí skládat účty za svou činnost, a uznávají potřebu tole-

U v n i t ě ř ě í s.: rence a kompromisů ve veřejném životě.

/USIA/

1. Ing. Stanislav S m o l k a: Originální obraz města
K r á l í k z 23.5.1993
2. ČTES: Zlatý poklad Československé republiky.
3. Dr. Ing. Jiří Kares: Mezi zákonem a imunitou./Svědomí/
4. Jaroslav F r i e d l - IN MEMORIAM 9. října 1992
5. Vladimír Hejný: Dopisy generálnímu prokurátorovi.

Předpokl. cena: 1,- Kčs MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o 1973 - 1975
o b n o v e n o 1987 ročník 10 č 10

Vydává: Vladimír Hejný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: Julius A. Varga

Uzávěrka: 30.5.93

KRÁLUPY
23. V. 1993

Ing. Stanislav Smolka byl okamžitě
v r. 1990 písemně rehabilitován rehabilita-
ční komisí VŠZ v Praze o čemž byl vyrozuměn. V.H.

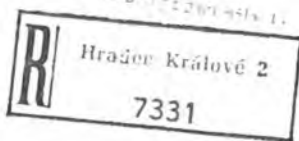
Milá Jano a Vladimíre,
Blahopřejeme vám k dnešním
jmeninám a přejeme všechno
nejlepší, hlavně hodně zdraví,
spokojenosti v práci i rodině
a jestli ještě nejste dědečkama
ať vás brzy Miša udělá.
Pozdravujte babičky.

Gratulace mně velmi milá, neboť
je nejen od velmi dobrého přítele a
kamaráda, ale od spolužáka na VŠZ, který

Pročteně přeji
Smolkovi

aktivně vstoupil u pomníku K.H. Máchny o slevném nejelešu tuším, že v ro-
ce 1961 a jen o vlások unikl vyloučení ze studie na nátlak StB. V.H.

V Šumperku, dne 26. března 1993

Poštovné paušalováno

Odesílatel:
Krajská prokuratura v Hradci Králové
PSČ 502 13

Vážený pan

Generální prokurátor
Náměstí Hrdinů č. 4
Praha 4 - Pankrác

Věc: Stížnost na porušení zákona vyšetřovatelem Státní bezpečnosti mjr. Tláskalem, dne 24.11.1977 pro zneužití pravomoci veřejného činitele.

V souvislosti s případem Ing. Čestmíra Vaška, který byl v té době ve vyšetřovací vazbě ve věznici v Hradci Králové pro obvinění z trestného činu §115 Služba v cizím vojsku, jsem byl vyšetřován mjr. Tláskalem a dalším pracovníkem Státní bezpečnosti z Hradce Králové. K výslechu došlo dne 24.11.1977 na OO-VB ve Vrchlabí, kam jsem byl v té době vyslán svým podnikem k provádění bonitace zemědělských půd.

Major Tláskal používal při výslechu psychický nátlak, nejen, že mne pomlouval před velitelem OO-VB ve věcech, které jsem nikdy neřekl, ale především na mne místy řval, vždy v případě, kdy jsem chtěl změnit nepravdivý záznam v protokole, který si tam sám o své vůli nadržoval i když jsem ho vícekrát během sepsání protokolu upozorňoval, že jsem to nevypověděl. Dokonce jednou dělal jakoby zadržel svého kolegu, který rozezlenými výpověďmi se na mne snažil vrhnout z protější strany stolu.

To jsem proti jeho postupu sepsal 5.12.1977 odvolání k tehdejšímu generálnímu prokurátorovi, které jsem však tehdy neodeslal, neboť jsem toto konzultoval s Ing. Jiřinou Novákovou, která zajišťovala obhajobu svého švagra Ing. Vaška a rozhodla, abych tuto stížnost neodesílal, neboť by mu eventuálně mohla uškodit. Domnívala se tehdy, že je naděje jeho osvobození, pokud se nebude příliš proti StB vystupovat.

Tuto stížnost neodesílám jen z důvodu, aby bylo dokumentováno jak mjr. Tláskal mutil svědky k výpovědím o věcech, které se nikdy nestaly, ale hlavně proto, že dnes již vím, že při výslechu obviněného Ing. Čestmíra Vaška tehdy zneužil výraz "mapy územních celků" jako by šlo o mapy tajné a tím se ho snažil obvinít i ze špionáže.

Dále mne vede k mé stížnosti i ostudný postup vojenského prokurátora v Hradci Králové, kdy po rehabilitačním soudu jímž byl Ing. Vaško osvobozen pro nedostatek důkazů, které by měly svědčit o jeho působení v cizí armádě, se vojenský prokurátor dvakrát odvolal. Jako by mu nebylo nic známo o tom jakým způsobem si Státní bezpečnost zabezpečovala důkazy v neprospěch obžalovaných a jak soudy na základě takto vykonstruovaných důkazů vynášely tendenční rozsudky poplatné hysterické atmosféře rozpoutané vedením KSČ.

Ing. Vladimír Hajný
Bažantní č. 697
165 00 Praha 6-Suchbát

Přílohy: 1. Originální kopie stížnosti generálnímu prokurátoru ze dne 5. prosince 1977 /tehdy neodeslána/.
2. Kopie dopisu Ing. Jiřiny Novákové ze dne 23.4.1978

Ani mně se nepodařilo projít zcela bez obav při stvku se Státní bezpečností a v tomto případě se jednalo přímo o hrubou chybu. Ing. Čestmír Vaško byl při vyšetřování mjr. StB Tláskalem oviněn ze špionáže i z jiných důvodů, ale sousloví "mapy územních celků" by v 50. letech stačilo na 25 let kriminálu, eventuálně trest smrti. Kolik či co

"Res publica" č. 22/93

V Šumperku, dne 23. dubna 1978

Vážené paní inženýrko!

čekalo na odesílatele těchto velmi důležitých turistických map územních celků ČSSR ponecán na laskavém posouzení čtenářů. V.H.

Děkuji Vám za dopis, který jsem od Vás obdržel a který mne zároveň i velmi překvapil. Celý ten stav v rodině u Čestmíra je jediné k pláči. Opravdu je to čím dále tím horší.

Ochtěl bych se však vrátit k tomu mému výsledku a sice ke větě, kterou si sám vyšetřovatel vymyslel a nadičkoval do protokolu a sice to, že mne Čestmír "žádal o zaslání map územních celků" a proč jsem nakonec tuto větu tam ponechal. Chci aby jste věděla přesně jak to bylo. Už při psaní této věty jsem namítal, že neodpovídá pravdě, ale vyšetřovatel to zcela přešel a diktoval si dál. Nakonec když jsem stále odmítal to podepsat, jelikož to neodpovídá pravdě, neboť Čestmír mne pouze požádal, abych mu zakoupil a zaslal mapu jeho rodiště a mapu Slovenska, což jsem stále zdůrazňoval, mi major Tláskal, řekl přesně toto: "A je ještě Slovensko součástí Československé republiky?" Já říkám, že ano, je. A on pokračuje: "Je Slovensko tedy územní celek Československa?" Já říkám ano, že je to územní celek Československa. A on říká: "Pak Vás tedy žádal o zaslání územních celků ČSSR!" Já říkám: "Myslíte-li to pouze v tomto smyslu tak dobře". A nechal jsem toz tak. Taky proto, že jsem byl ujištěn majorem Tláskalem i druhým vyšetřovatelem, že v jiném smyslu se to nebude posuzovat. Ale především jsem to tam nechal proto, že jsem v tom neviděl nic špatného, neboť jsem se domníval a domnívám se i nadále, lépe řečeno jsem přesvědčen i nadále o tom, že kterýkoliv můj známý v zahraničí má plné právo aniž by tím porušoval jakýkoliv zákon mne požádat o zakoupení a zaslání nejen ^{mapy} územních celků Československa ale i celý atlas Československé republiky. Stejně tak i já mám právo zakoupit kteroukoliv mapu v prodejně kniha n.p. a zaslat ji známým do zahraničí, aniž bych sebezně porušoval naše zákony. Koupil jsem tedy v prodejně kniha n.p. v Pardubicích na nádraží mapu ze edice "Soubor turistických map" ^{mapy} v Pardubicích, Chrudim, Litomyšl, a rovněž dvě mapy ze "Souboru turistických map" ze Slovenska, neboť mapu Slovenska v prodejně neměli, názvy těch dvou map si však již neparatují, neboť jsem je vybral náhodně. Všechny tyto mapy jsem zaslal v otevřené listovní zásilce. Toto vše jsem zhruba uváděl i při výsledku do protokolu. Snad je také pravdou, že po více než pětihodinovém výsledku a za soustavného křiku jsem byl také poněkud tímto psychickým nátlakem dezorientován a nedocnil jsem možná význam té věci, nicméně však i dnes jsem stále přesvědčen, že by bylo těžké ji i jen zneužít.

Tato hrubá chyba Reaganové administrativy však nic nezmění na obřích zásluhách amerického prezidenta na pádu komunistického bloku do nenávratna. V.H.

ČTES

Tisková služba čs. senátu v exilu a ve vlasti.

DATE: 19.4.1993

ČJ.24. /L:L.

ZLATÝ POKLAD ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY .

Osud v USA uloženého zlatého pokladu býv.Československé republiky, má po mnohé stránce dosud nevyjasněné okolnosti. Tato ohromná položka, uchovávaná po desetiletí v trezoru americké státní banky - 236,640.000.00 US dolarů - měla být jednou vrácena do vlastnictví osvobozenému státu a jeho národu, v tom případě, nestalo-li by skutečné osvobození, obnovena suverenita ČSR a nastolení svobodně zvolené vlády. Dále nastolení zákonitého parlamentního a demokratického stavu, podle ústavy z roku 1920. Je více jak podivuhodné, že se této pomoci komunistům dostalo v době nejhoršího teroru od Reaganovy americké vlády, tím více jak překvapivé, že se tak stalo nepodkladě osobního rozhodnutí presidenta Reagana, přes veškeré protesty jak význačných představitelů US politického života, a rovněž zástupců a reprezentantů čs.exilového Senátu.

Tento svévolný čin US presidenta R.Reagana i jeho vládního aparátu, bude zapsán jako temný stín jeho politické kariery. Je přímo udivující skutečnost, že US kongres nezabránil Reaganově rozhodnutí, kterým tento sice špěšhý herec a oblíbený muž stříbrného plátna, ale špatný politik, vědomě podpořil a upevnil rudou knutu, kterou byl ubíjen čs.občan. Tímto neodpovědným činem byl ošizen a podveden stát o miliardové částky, které měly jednou být základem budoucího svobodného národa.

Bez této Reaganově pomoci komunistům, by tato zrádná rudá společnost, byla dávno odsouzena k zániku a demokratická část národa, nemusela by shánět grošiky k boji proti křtům našeho domova.

Kenia on jo ihan tarpeksi, mutta mistä ostais lisää koruja, sun-deerna Imelda Marcos.

Dr. MOHAMMAD NAJIBULLAH. "Meine Politik ist wie ein Auto-bus zum Frieden"

Telefoto: ADN/AP

Naše veřejnost doma o této Reaganově pomoci komunistům až dosud nic, nebo jen málo ví a bude jistě o tomto činu presidenta Reagana přemýšlet se smíšenými pocity. Přes veškerou snahu zadržet odevzdání čs.zlatého pokladu komunistům, americký prezident Reagan podepsal dne 2. XII. 1981 předání čs.pokladu do rudých okupantů v ČSSR. Reaganovi odpůrci již dávno prohlašovali, že měl raději zůstat úspěšným umělcem, než špatným politikem a presidentem.

Z této zásoby zlata bylo použito pro odškodnění amerických občanů, jimž byl v r.1945 znárodněn majetek a to v celkové výši
27,281736.00 US dol.

Pani Betině TOMÁŠKA-PAPÁNEK..	§	4,896.002.00
VICTOR PETSCHKE	§	2,937.065.00
NORBERT AVERBACH	§	1,238.930.00
ANDREAS FAMILLY	§	1,178.317.00
FRANK PETSCHKE	§	1,156.263.00
WALTER G.REETHOF	§	1,010.231.00
HANS PETSCHKE	§	917.675.00

- US společnostem:

MOBIL.:	§	5,041.493.00
ITST .:	§	3,439.259.00
LBM .:	§	2,395.894.00
SINGER:	§	1,887.212.00
UNITD SHOFS.:	§	731.795.00
ARIS CLOVES.:	§	451.600.00

Je více jak podivuhodné, že se v tomto případě US úřady nemusely dotazovat mezinárodního soudu v Haagu, byla-li i v tomto případě situace jiná /1945/ než ve stejném případě TOMÁŠE BATA.?. Kdy jmenovaný úřad prohlásil, že v této době r./1945/ byla v ČSSR demokracie a tudíž že Tomáš BATA nemá právo žádat odškodnění.!! Je více jak zajímavé, že z uvedené hodnoty čs.zlatého pokladu, byli odměněni pouze osoby a společnosti US příslušníci když se přece jednalo o československý majetek, proč nebyli stejně tak odškodněni čs.političtí uprchlíci. Kde vzal president R.Reagan oprávnění k podobnému rozhodnutí ?!

K případu pani Betty Tomáška-Papánek, se ještě vrátíme !

L. Lhal

 Svědomí
CONSCIENCE

Nezávislý čtrnáctideník
č. 19

Časopis je pokračovatelem
"Našich hlasů" založených v r. 1955
a "Vězeň". Je nevydělečný!

REDAKCE:

Dolejší Josef
Herman Josef
Kalenda Karel
Dr. Ing. Kobliha B.
Komínková Marie
Kroulík Břevoslav

Vydavatel a šéfredaktor:
(grafická úprava)
MILO KOMÍNEK

Zástupce:
Ing. Oldřich Tihelka

Vydává a tiskne:
Moravia Publishing Inc.
2098 Dundas Street West
Toronto, Ont., Canada
M6R 1W9
Telefon a Fax:
(416) 539-9017

Redakce a administrace
v ČSFR:

"Svědomí"
Pošt. schránka 70, Pošta 12
738 02 Frýdek-Místek
Tel: 0658 347-17
Fax: 0658 879-52
Vedoucí Peter Komínek

Vychází dvakrát měsíčně.

Redaktor za podepsané články
nenese zodpovědnost
a nemusí se s jejich obsahem
stotožňovat.

Nevyžádané rukopisy
se nevracejí.

IN MEMORIAM

S velkou bolestí ve svých rozehvělých srdcích jsme přijali zprávu o tom, že v Písku dne 9. října 1992 ve věku 78 let zemřel

JAROSLAV FRIEDL

plukovník letectva v.v.

Tento bývalý válečný pilot 311. peruté čsl. jednotky RAF v Anglii, ve které po celou válku bojoval za naše osvobození a samostatnost, nás opustil po dlouhé nemoci nastalé v důsledku útrap a prožitků z leteckých bojů protu Němcům, i z doby komunistického žalářování.

Jaroslav Friedl jako mladý vojenský letec šel do války proti Němcům s vědomím zodpovědnosti své přísahy, nasadil svůj život za svůj národ, který nemohl zradit, avšak národ po jeho slavném návratu do vlasů zradil jeho. Tato slova byla řečena nad jeho rakví ve chvíli, kdy bylo vzpomenuo jeho hořkého osudu, který mu přiřkl komunistický režim.

*"Připravili jste mě o vavříny a růže.
Přesto je jedna věc, již sama kulo vzíti může,
a níž dnes, až setní se blankytná obloha
hluboce smekuje, předstoupím před Bohu
s tou věcí bez poskvn a obestřen třípytem
šel jsem vždy navzdor vpřed s čistým štěm".*

S těmito slovy Edmonda Rostanda bylo oznámeno úmrtí nám drahého a vzácného člověka, neohroženého bojovníka za svobodu jemu drahého národa a my rovněž těmito slovy oznamujeme všem doma i v zahraničí tuto přesmtnou zprávu.

ČEST
JEHO
PAMÁTCE

mněli vedoucím politickým osobnostem v jednotlivých stranách jejich vlastní plány a cíle, které si vytyčili ve svých předvolebních programech. Pokud nešlo v sociálních hlášeníh jen o vzletné fráze,

DR. ING. JIŘÍ KAŘAS

MEZI ZÁKONEM A IMUNITOU

Tento titul jsem si vybral proto, že snad nejlépe charakterizuje zkušenost poslance ČNR po odchodu ze sněmovny, ve chvílích, kdy vyřizuje poštu a setkává se na nejrůznějších shromážděních se svými voliči. Přesto, že komunistická ideologie ani bolševický systém nemají dnešnímu světu už co nabídnout, nelze přehlédnout, že nositelé těchto myšlenek získávají sympatie svým kritickým přístupem k problémům na současně politické scéně. Je to absurdní, neboť kořenem většiny krizových jevů je právě rozkládající se komunistický organismus funkcionářů a prominentů bývalého režimu. Vždyť jsou to oni, kteří využili svých zkušeností i finančních prostředků k tomu, aby se opět postavili do čela demokratizace a hospodářské reformy.

Svědčí o tom stovky dopisů, které dostávám od našich občanů z domova i ze zahraničí. Jejich slova jsou varovným signálem nynějšího stavu ve státě, o vzrůstající nespokojenosti, strachu a posleze i nezájmu a lhostejnosti těch, kteří se cítí být okrádání a zneužívání.

Začneme korespondenci ze zahraničí. První místopředseda Společnosti národů Střední a Východní Evropy a předseda Sdružení Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusinů v Kanadě Václav J. Vostřez mi zaslal na vědomí kopii dopisu, který napsal předsedovi

vlády ČR V. Klausovi. Jak sám uvedl - v zájmu udržení dobré pověsti Českého národa ve světě. V listu popisuje negativní zkušenosti našich krajanů, příjždějících do své domoviny s očekáváním přijetí, srovnatelného aspoň s úrovní návštěvy cizince v kterékoliv jiné demokratické zemi.

Opak je pravdou.

V ČSFR jsou cizinci trestáni vyššími cenami (např. při uhytování) a různými poplatky, včetně tzv. daně z obratu. Díky chybným kalkulacím a zajímavým obchodním praktikám byl pan Vostřez za sedm dní pobytu ve své rodné vlasti okraden jen na vyložených cestování o 13 406 korun. V. Vostřez, znechucen machinacemi našich institucí, "pečujících" o cizinecký ruch, zahájil nápravné jednání a chystá se informovat světovou veřejnost o nepřípustných obchodních praktikách.

Zkušenosti našich občanů nejsou o mnoho lepší. Dlouholetý funkcionář ČSL bratr J. Čekovský je shrnuje slovy:

"Ludiu sú veľmi proti rozdelení ČSFR, proti drahote, zdražení, nezamestnanosti, úd. Ekonomický pokles znáša iba drobný ľud a bohatci - kapitalisti bohatnú na úkor biedy ľudu. Toto všetko zoslabuje priestoťor našej demokracie a využíva to opozícia."

Ke slovíkům br. Čekovského dlužno dodat, že v případě KSČM jde právě o tu opozici, která sice

nema co nabídnout, ale přitom žije z chyb pravice.

Lidé mají strach a ztrácejí odvahu hlásit se o svá práva u institucí, kde v hojně míře přezívá exkomunistický živel.

Ing. J. Kaštovský, který marně vymáhá navrácení majetku tělocvičnými jednotám čsl. Orla v Opavě, mi píše:

"Nemohu napríklad pochopiť, keď roľník pravníka byl v rámci restituće navrácen majetok a on sám se pak stane právnym zástupcom organizácie, ktorá odpira nepravem nabytý majetok vrať! Skutecný majiteľ se právem brání a je donucen podstú žalobu. Žádná sezení a debaty před televizi pak nezabráni, aby naše soudy nebyly přetičené."

Organizace i soukromí "majitelé" se brání vydat nepravem nabytý majetek, bohatí bohatnou a chudí chudnou. Zpráva hospodářské komise OSN pro Evropu označuje probíhající fázi reforem ve Východní Evropě jako kritický stav. Pokud jde o Československo, soudí, že dosud nebyl překročen práh sociální únosnosti záporných průvodních jevů reformy. To nejhorší nás přý teprve čeká. Hlavní tíha reformy dopadá na dělníky a zemědělce, kterým konuse OSN navrhuje zabezpečit základní příjem. Jinak může vláda ztratit jejich důvěru a celý obrodny proces bude otřouzen. Ve zprávě se dále říká: "Za těchto okolností se každá vláda octne pod tlakem, aby buď zvolnila tempo nebo odstoupila."

Lichva, předražování, špatná jakost, korupce, zneužívání postavení, spekulace a vady v právním řádu jsou podhoubím pro nezaplacené zisky našich boháčů. To vše sledují občané s průměrným měsíčním příjmem cca 3 500 korun. Je načase, abychom připo-

na než měl být nachytán občan - sociální cítění, ale i křesťanská volič, jestli mysleli svá slova a spoluzodpovědnost za nelogické a sliby vážně, pak nastal čas k jejich ničím nezdůvodnitelné prosazování zájmů určité a všem dobře známé vrstvy obyvatel. ČSL, které zavazuje nejen jasné

"I'd rather bungee jump without the cord."

ROSS PEROT, on whether he intends to run for president again in 1996